

1. Všichni jsme u Boha stejně důležití. Všechny nás má Bůh rád.

Slůvko

Začínáme nový školní rok. A s ním spoustu zábavy, ale i povinností. Na co se tento rok těšíte? *(Necháme děti jmenovat.)* Je i něco, na co se netěšíte? *(Necháme děti jmenovat.)* V tomto školním roce se budeme učit poznávat a napodobovat Ježíše. Budeme si všimnout toho, co dělá, jak se chová.

Dnešní evangelium nám říká, že si farizeové dávali na Ježíše pozor. Sledovali ho, co bude dělat a co říkat. I když Ježíše pozorovali z nedobrého důvodu, můžeme si z nich vzít příklad. Máte nějakou oblíbenou zpěvačku/zpěváka/sportovce atd.? Co se vám na něm líbí? *(Necháme děti jmenovat.)* Proč? *(Necháme děti jmenovat.)* Líbí se nám na nich to, jak se oblékají, že mají třeba pěkné písničky, jsou dobří... Možná chceme být jako oni. A co Ježíš? Může být i on naším vzorem? *(Necháme děti jmenovat.)* Proč? *(Necháme děti jmenovat.)* Když budeme zaměřeni na Ježíše a budeme se dívat na to, co dělá, co říká a jak se chová k lidem, budeme mít před sebou nejlepší vzor, od kterého se můžeme učit. Ježíš nám poradí každý den, co máme dělat.

O svatbě a o hostině se v Bibli mluví často. Hostina i svatba je obrazem Božího království, kde Bůh každého z nás zve. Dnes je u nás zvykem, že když přijdeme na svatbu, najdeme na stole jmenovky a víme, kam si máme sednout. Každý má své přidělené místo. V době Pána Ježíše to bylo jinak. Když hosté přišli, vybrali si místo u stolu sami. Potom přišel hostitel a mohl hosty usadit jinak.

Ježíš nás učí vidět i druhé lidi okolo nás. Čeho si vážíte na kamarádce/kamarádovi/sourozenci? Proč? Zkuste mu to říct nebo mu za to poděkovat!

Bonus:

Uspořádejte společnou hostinu (společný oběd, večeři...) i ve své farní rodině. Do přípravy zapojte všechny. Děti mohou např. vyrobit pozvánky nebo jmenovky na stůl, šikovné maminky a babičky zase mohou připravit nějaké dobroty. Společnou hostinu můžete spojit s nějakou farní akcí nebo ji uspořádat „jen tak“ a zavést zcela novou tradici 😊.